

BLANKA KOLKOVÁ

[BLANKA KOLKOVÁ]
DIVADÝLKO LOUTKOVÝ

EDICE KAMUFLON

BLANKA
KOLKOVÁ

DIVADÝLKO
LOUTKOVÝ

NAKLADATELSTVÍ
KULTURNÍHO
SDRUŽENÍ
UNARCLUB
LS+D
[HRANICE]
1995

...stalo se před 24. zářím 1994

Text

(c)

Blanka Kolková

[* 8. 11. 1976]

Illustrations

(c)

Vendulka B.

1995

Typography

(c)

Tokio Nebeský P.C.

1995

*

Editions

(c)

Nakladatelství Kulturního sdružení Unarclub

LS+D

1995

* * *

Písničky jsou hloupý.
Svět není jak písničky.
Svět nelítá.

Prý si dělám iluze
o místě z pravé strany
Nebo z levé?

Bůh není.
Bůh není?

Po náměstí chodí atomová bomba.
Náměstí je špatně upletený svetr.

V lavici seděl sen.
Ale bál se mě.

A prý má to cenu.
Co je to cena?

Do vesnice přijel poslední autobus.
Písničky lžou.
Já kradu.
A nemáme se rádi.
Co?

* * *

Poztrácela jsem obličej.
A nenašla ho.

Brečela jsem u filmu.
Ale ne kvůli zabití.

Blanička je hloupá holka!
"Ale není," řekl pumprlík.

Lidi říkají.
Pořád.

I když prší.
Ale co mi je, to se nezeptá nikdo!

STÁT NA HLAVĚ

Její přítel je pštros.
A nosem hladí nebe.
Snaží se létat.
A obíhá desetkrát za den zahrádku.
Jednou se pořezal o plot.
A jazykem.
Neměl strach, nenosil brýle.
A v noci kecal s hvězdama.
Umělec.
A ona ho nechápe.
Umělkyně.
Teda není.
Ona chce květinu na tričku.
A nemilovat se mimo sezónu.
Má blbý zuby.
A křivý nohy.
Já ležím vedle tebe.
A nechce se mi domů.
Kde na stole voní uschlé lístky pivoňky.

TROŠKA

Půlku dne mý červený oči.
Tresty z hříchů.
Tresty bez soudců.

Okolo půl desáté večer
malá pusa na čelo.
V oku už nebyla jediná slza.
A ta chyba včera?
Chyba s otevřenou pusou?
Jenom pusou?

A nikdo se neptal.
Jen kamarád u fontány.

Ale ty hvězdy večer byly prima.

Jen modrý oči zabořily.
Večer taky.
Bolest z injekce.
A mé prsty napsaly pohlavek
pro modré oči.

Mám divný nálady.
A přesto říkám,

že ty hvězdy včera večer byly moc prima.

AUTO NA HRUDI

Nálady
Těžká a hodná
Hodná a těžká
Utrhnout list
a mít ho v ruce
Absurdní ráno,
den a noc
Milování zřídka,
jen kůra stromů
A pod víčky
televizní programy
Náušnice bolí
a oči nemaj brýle
věnovat se květům,
co rozkvetly
A držet za ruku
kliku a šelest štěstí,
co šustí, ale nešelestí.
Žít za úsměv.

* * *

Kaluže ochutnávají
určitě
celý město.

Na peřínáku se fajn píšou básně.
Na červený lampičce je uvázaná
krajka.

Jen tak.

Co teď asi dělá?
Ten, co seděl na židli.

Spí?
Ten, co slyší chvění.

Těch je!

Kamarádů.

Ale v kaluži není láska
pro celý město.

* * *

Líto.
Taky je mi.
Obrazy
rozloženy po těle.
Teplo.
A píseň.
A zazděná jistota.
Teď.
Jen tak.
V teple.
Naoko, sice.
Dva póly.
V opačném světě.
Dva póly.
jen tak
v našem světě
navzdory
honí
nás dva.
Utíkám.

ne všichni existují

ty neznáš slovo
v toulkách je vzdálenost
ty se chladiš vínem
a ta prostota nemá cíl
jsi schopen připíchnout si
do nosu zavírací špendlík
na důkaz jakési síly
a síla se kroutí v prachu
já chtěla do divadla
hráli nebe, a ty?
už nevím
co dělat s rukama
a ty?
jsi abstraktní.

PRYČ

chtěli jsme se potkat
ještě jednou poprvý
nebo se radši narodit

neotvírej oči
až je otevřeš
uvidíš mě
a odejdeš

nazí zabaleni do dek
a nejsme kočka a pes
nemluvíme o tom
a nebudem už rýžovat lásku
budem v tahu

* * *

Kdo poznal prvního motýla?
Fuk.
V dlani se schoval škvor.
Nenajde ho.
Motýli maj křídla.
A já.
Mám ho v krku.
Vzdychá.
Je to čert a ne motýl.
Miluje škvora.
Nechápu to.
Chci to napsat.
Napišu to.
Proč mi dáváš černou tužku
a černý papír?

* * *

Můj Dotyku,
odpoprchal jsi jinam
stavěla jsem Ti měkkoučký svět
Ty sis ho nevšíml
pohladila mě v Tobě ozvěna mých přání
Laskals mě snoučky
ale ty stejně shoří
vdírkovala jsem se do Tvých věcí
promiň mi mou myšlenku
nerozpozná skluzavku od trampolíny
Mé soukromé bývalé milování
NIKDY NA TEBE NEZAPOMENU!

* * *

Tancuje jako píšťalka
fuga po notách
je to studánka
plochý kameny
narezlá hlína
narezlý ochlupení
v uších
vlezlý velký černý brouk
hoří
studánka s poblitým kamením
břečtan oplétá nahé tělo
škrtí, způsobuje rozkoš
nemá rád
břečtan s náušnicí v nose
už netancuje - páchne
byla studánka
teď prázdná
netancuje!!!!
potom prázdná
kdyby do ní aspoň někdo nachcal

ROZHOVOR MEZI BRATREM A SESTROU

"To je zvláštní, že v těch
snech je život úplně jinej,
taký zvláštní."

(Nežer tu trávu.)

"A když se probudím, nechce
se mi do toho světa."

(Prší)

"Je pochmurnej."

(Vlezu do vany)

"Kdyby se tak některý sny
vopakovaly."

(Z tý vody je mi už na nic)

"Nebo kdybych je aspoň
nezapomněl hned ráno

Víš, mám potom v hlavě
takový prázdno. Divný.

Prázdný. Až mě to udivuje.

Ale nepamatuju si nic..."

(Drž hubúúú)

Pozn. autora:

Jeho postel druhý den ráno
byla plná krve.

* * *

V chvojí je víla.
Poslouchej.
Housle a kroky.
Milence, tancuj.
Lidé kopou hroby.
Nedívejte se!
Sochy mládnou.
A hrdličky se tahaj po kostelích.

* * *

Samozřejmě
zakrvácená tapeta kolem jeho nohou.

Neznám.

Zdá se, že mu kytara chutná.

Blážínek.

Tóny se stáčejí s kudrlinkami vlasů.

A on si na hrud' posadil panenku v bílých šatičkách.

Je to klam.

Umřel.

Žádné nic.

Pískání na nose.

A můj piškvoreček je v tahu.

* * *

Jaká jsem?
Z nosu mi teče krev
Lžu
Večer se myju v kaluži
Mírně kouřím
Postavím továrnu
Česám se třikrát denně
Nemaluju se
Zabívám spoustu lidí

* * *

Dovedeš mě rychle otočit,
prohrábnout mi vnitřnosti
 (mezi prsty)
 blýsknout mi do očí
 svlíct mě
 zláskovat
Ale nemiluješ mě
 Vadím ti
 Ty nemiluješ
 Ty onanuješ

* * *

Smutek v měňavý kuličce
Cvrnkáš ji do koberce
Potahuješ mě za obočí
za řasy, za ruce
Růže vyplavaly na hladinu
Sníme je
Vtáhnem je do obočí
za řasy, do rukou
"Odprísáhli jsme si lásku
Pod mostním obloukem"

* * *

Jsem hrstka vlasů
Vyhodili mě z okna
Padám jak pírko
Dlouze
Krásně
Vzrušeně
Blaze
Klidně
Zamilovaně
Nikdy si neublížím
Nikdy nedopadnu na zem
Poletím k bohu

* * *

Jsem pryč
Spása utekla
Prý ji potřebuju
Nebo přestanu kouřit
A lámat jazykem
A barvit si záda
Bez toho asi umřu
Dřív jsem to nedělala
Byla jsem mrtvá?
Prý ne
Byla jsem tam

* * *

říše oškrábaných zbytků ve strouhátku
podobna orgiím mých buněk
hormony jsou Hamleti
nezakousnu se do knížek
nejsou Hamleti
uschlá růže
zbytky rozfoukaly rty
vítězství Hamleta
skleněné hrátky očí
úsměv
budu slavit narozeniny
bez jedné lásky

* * *

-Nemáš něco na hlavu?

Zeptala se.

-No, to bys potřebovala.

Třeba našla špendlík v posteli.

Třeba nelže.

Bubnuje v ráji.

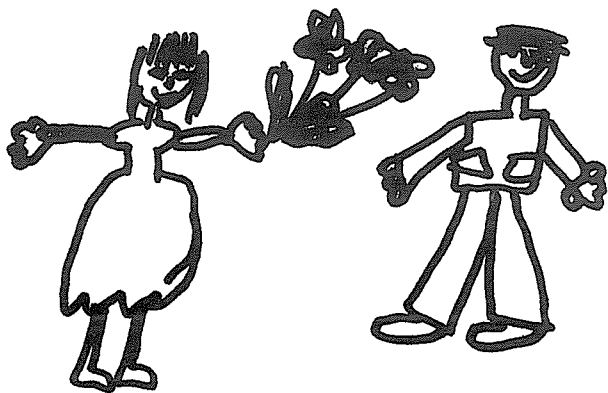
Jsme dva Turci

utopení v čaji

Řekli ptákům v kostele
že hřích je pilulka
na slepost
nezpívali potom
nechtěli nevidět

Asi potom začali psát
Kdo jiný mohl psát než ptáci

jaká je optimální velikost vrabce?

Na família Clara
mãe e filha vendida B.

OBSAH

	(5)
Písničky jsou hloupý	(6)
Poztrácela jsem obličej	(7)
Stát na hlavě	(8)
Troška	(9)
Auto na hrudi	(10)
Kaluže ochutnávají	(11)
Líto	(12)
ne všichni existují	(13)
Pryč	(14)
Kdo poznal prvního motýla?	(15)
Můj Dotyku	(16)
Tancuje jako píšťalka	

	(17)
Rozhovor mezi bratrem a sestrou	(18)
V chvoji je víla	(19)
Samozřejmě	(20)
Jaká jsem?	(21)
Dovedeš mě rychle otočit	(22)
Smutek v měňavý kuličce	(23)
Jsem hrstka vlasů	(24)
Jsem pryč	(25)
říše oškrábaných zbytků ve strouhátku	(26)
-Nemáš něco na hlavu?	(27)
Řekli ptákům v kostele	(29)
Obsah	

EDICE KAMUFLON

DIVADÝLKO LOUTKOVÝ

napsala *Blanka Kolková*
ilustrovala *Vendulka B.*
typograficky upravil
Tokio Nebeský P.C.

*

v Hranicích roku 1995 vydalo
Nakladatelství Kulturního sdružení Unarclub
LS+D

*

edice *Kamuflon*
svazek 3
řídí *Jiří J.K. Nebeský*

NAKLADATELSTVÍ KULTURNÍHO SDRUŽENÍ UNARCLUB LS+D
nabízí

KLOFÁČ (1992)

[osm hranických autorů Okruhu se představuje]

UNARCLUB: HRY I (1992)

[tři dramatické texty divadelníků z UC]

UNARCLUB: SVĚŽÍ VÁNEK (1994)

[první román napsaný roboty]

GROŠÁK: BÍLÁ SLÍPKA (1994)

[Zpěvák hrabě Grošák von Gulina se představuje]

R. BORTEL: NĚCO ZA NĚCO (1994)

[první svazek edice Kamuflon]

UNARCLUB 1989 - 1994 (1994)

[sebrané projevy z výročních schůzí UC]

063423350: RYBA SMRDÍ OD HLAVY (1994)

[druhý svazek edice Kamuflon]

MAŠTAL

[hranická kulturní revue]

uvedené tituly lze

objednat

na adrese

Nakladatelství

Kulturního sdružení Unarclub

LS+D

Hviezdoslavova 18

Hranice

753 01

BLANKA KOLKOVÁ

NÁVOD KSPOLUŽITÍ

nadstav tělo
otevři ústa
nevzlykej po dětství
neuposlouchej se do hudby
věř lžím
nevypuť pach nespravedlnosti
neexistuje
je všude
hodně kolem to nevydrží
ty jo
odnaučíš se zvracet
budeš dospělá

vedlejší účinky:
vždycky sama